

“ ... LLESTR⁽¹⁾ COM LOS TRES CEGOS ... ”

Aquesta manera de diure és encara viva, encara avui, igualment actual, sobretot quan tenim a què fer amb persones poc recomanables. L'origen de aquesta manera de diure té com a protagonistes, segons una tradició oral, tres cegos⁽²⁾, los quals propi cegos no eren i feven los cegos per enganyar els altres. Aqueixos tres companys “cegos” de dia demanaven la llimòsina pels carrers on la gent, de tant en tant, donava qualqui sou. Podia però succeir que qui passava o qui se fermava a fer la llimòsina se trobessi les butxaques o la borsa alleugerigades⁽³⁾, sense que se n'abigessi⁽⁴⁾, tant aquellos eren llestros. La nit “los tres cegos” anaven per les cases a cumpurar⁽⁵⁾ i robar tot el que capitava; sempre naturalment amb llestresa tanta habilitat de no fer nàixer ningun suspecte.

És per això que quan mos capita de estar amb persones de poca fiação

és menester que donen atenció perquè poden fer “com los tres cegos”. De totes manere també aquellos tres cegos són estat descoberts perquè totes les coses tenen fi, com diu el proverbi o ditxu alguerés: “...lo poal dabaixa cent voltes al pou, però a la de cent-i-una pot succeir que se talli la corda”.

(1) Lestr = llest. Cfr. SANNA, *Diccionari català de l'Alguer*, L'Alguer-B arcelona 1988.

(2) Cego = cec. Cfr. *Ibidem*.

(3) Alleugerigar = alleugerir. Cfr. *Ibidem*.

(4) Abijar-se = adonarse. Cfr. *Ibidem*.

(5) Cumpurar = tastar, perquirir.